

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Prahova (Romunija) 27. julija 2021 – SC Cartrans Preda SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

(Zadeva C-461/21)

(2021/C 452/12)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul Prahova

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SC Cartrans Preda SRL

Tožena stranka: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba za odobritev oprostitve DDV za prevozne dejavnosti in storitve v zvezi z uvozom blaga člen 86(1)(b) in (2) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ razlagati tako, da je treba pri uvozu (na primer, ko carinski organ pripravi skupno uvozno deklaracijo z dodelitvijo številke MRN/Master Reference Number) v osnovo za izračun carinske vrednosti vedno vključiti prevozno ceno do prvega namembnega kraja blaga na ozemlju države članice uvoza? Ali številka MRN, v zvezi s katero ni mogoče ugotoviti nobenega utemeljenega znaka goljufije, implicitno pomeni dokaz, da so bili v davčno osnovo na carini vključeni vsi stroški iz člena 86(1)(a) in (b)?
2. Ali člen 144 ter člen 86(1)(b) in (2) Direktive [2006/112] nasprotujeta davčni praksi države članice, ki zavrne oprostitvev DDV za prevozne storitve v zvezi z uvozom [v Unijo], ker ni bil predložen strogo formalen dokaz o vključitvi prevozne cene v carinsko vrednost, čeprav so bili po eni strani predloženi drugi upoštevni spremni dokumenti v zvezi z uvozom – skupna deklaracija in tovorni list CMR z navedbo dostave prejemniku –, po drugi strani pa ni nobenih znakov, ki bi lahko sprožali dvom glede verodostojnosti ali zanesljivosti skupne deklaracije in tovornega lista CMR?
3. Ali je, glede na določbe člena 57 PDEU, izterjava DDV in trošarin pri finančnih upravah več držav članic opravljanje storitev znotraj Skupnosti ali dejavnost splošnega zastopnika s provizijo, ki deluje kot posrednik v poslovni transakciji?
4. Ali je treba člen 56 PDEU razlagati tako, da gre za omejitev svobode opravljanja storitev, če mora prejemnik storitve, ki jo opravi ponudnik storitev s sedežem v drugi državi članici, na podlagi zakonodaje države članice, v kateri ima sedež prejemnik storitve, odtegniti davek od plačila, ki ga mora plačati za to storitev, glede na to, da ta obveznost odtegljaja ne obstaja, če to storitev opravi ponudnik storitev, ki ima sedež v isti državi članici kot prejemnik storitve?
5. Ali je davčna obravnava v državi prebivališča subjekta, ki plača dohodek, element, zaradi katerega je svobodno opravljanje storitev manj privlačno in ovirano, ker se mora rezident zato, da se izogne uporabi davka z davčnim odtegljajem v višini 4 %, omejiti na sodelovanje na področju izterjave DDV in trošarine s subjekti s sedežem v isti državi članici in ne s tistimi, ki imajo sedež v drugih državah članicah?
6. Ali se dejstvo, da se za dohodek, ki ga prejme nerezident, uporablja davek v višini 4 % (oziroma 16 %, odvisno od primera) bruto zneska, davek od dohodkov pravnih oseb, ki se uporablja za ponudnika storitev s sedežem v isti državi članici (če realizira prihodke), pa znaša 16 % neto zneska, lahko prav tako šteje za kršitev člena 56 PDEU, ker je to še en element, zaradi katerega je svobodno opravljanje zadevnih storitev s strani nerezidentov manj privlačno in ovirano?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).